

STEKLAR

GlasilO OZD STEKLARNE »BORIS KIDRIČ« in STEKLARSKE ŠOLE

Leto 13

Rogaška Slatina

December 1985

Novoletno voščilo

Delovno uspešno, zdravo in zadovoljno 1986!

Vsem sodelavkam in sodelavcem,
vsem že upokojenim sodelavcem,
sodelavcem na odsluženju vojaškega roka
in vsem delovnim ljudem Rogaške, Kozja in vse Jugoslavije
želimo delovno uspešno, zdravo in zadovoljno leto 1986!

Organi samoupravljanja,
družbenopolitične organizacije
Steklarne »Boris Kidrič« in Steklarske šole
ter uredništvo »Steklarja«

Preberite!

Imamo kovnico dolarjev	2
Market Week – Tržni teden	4
Z Gallio po Ameriki	5
Načrt za leto 1985 – izpolnjen	8
S srečanja upokojencev	9
Kako spodbuditi?	10
Rado Drenski	10
Priznanje za Miru	11
V novembru že 1948 delavcev	11
Jože Siter-Jup, prvi direktor steklarne	12
Franc Cvetko	13
Branko Hrepevnik	13
Alojz Žerak	13
Obakrat je bilo lepo	14
Ženske zmagujejo	14
Pionirji NK Steklar občinski prvaki	15
Nagradna križanka 132	16

Svečana otvoritev proizvodnih zmogljivosti uspela!

Imamo kovnico dolarjev...!

V soboto, 23. novembra, je bila v Steklarni svečana otvoritev novih proizvodnih prostorov in proizvodnih linij. Otvoritve so se udeležili tudi Andrej Marinc, Sergej Kraigher z ženo Lidijo, Zdenka Kidrič, Alojz Briški in drugi predstavniki družbenopolitičnega in gospodarskega življenja republike, regije in občine. Slavnostni govornik je bil Martin Mlinar, predsednik zbora združenega dela skupščine SRS.

Že pred pričetkom naših investicijskih del smo se v steklarni odločili, da ne bomo vgrajevali nobenega temeljnega kamna, ampak bomo rajši delovno zmago proslavljali po opravljenem delu. V preteklosti se je namreč v naši bližnji in daljnji okolici dogajalo, da je bilo vgrajenih veliko temeljnih kamnov, toda sčasoma je prenekateriga porasla trava, pa je ostalo le pri obljubah... Smatramo, da je bila zato taka odločitev pravilna.

Zakaj šele v novembru?

Otvoritev bi pravzaprav lahko bila že v poletnih mesecih. Že do takrat so bila končana pretežno vsa večja investicijska dela; stekla je tudi že poskusna proizvodnja. Zaradi pomembnih jubilejev, ki smo jih praznovali v letošnjem letu, pa smo se odločili, da našo delovno zmago proslavimo neposred-

no pred dnevom republike in ji tako damo obeležje, za katero smo pripravljeni, da ji pripada.

Prav gotovo pomeni to, kar se je zgodilo v steklarni v nekaj več kot letu dni, pomembno prelomnico v njenem razvoju. Pomembno pa je ne samo za samo steklaro, temveč tudi za njeno bližnjo in daljnjo okolico, pa tudi za našo celotno družbo. Enkratno povečanje izvoza v naslednjih letih in 540 novih zaposlitev sta podatka, ki nista zanemarljiva. Še manj sta zanemarljiva, če upoštevamo okolje, v katerem živimo, in gospodarske razmere, v katerih se nahaja pretežno del jugoslovanskega gospodarstva... Da je tako, potrjuje tudi to, da se je otvoritev udeležila večina povabljenih, čeprav so nekateri svojo odsotnost iz »objektivnih« razlogov opravičili...

Na proslavi, ki je bila v novi brusilniški hali, je prisotne najprej pozdravil

predsednik delavskega sveta Steklarne Ivan Kamenšek, nato pa je direktor Jože Pelko orisal potek investicije in med drugim dejal:

»Preteklo je nekaj več kot leto dni, odkar smo pričeli graditi nove steklarske obrate. Ideja o razširitvi in posodobitvi pa se je rojevala že veliko prej. Prenekateri mimoidoči se danes z radovednostjo zagleda v pročelja novih stavb. Predvsem tujcem ni jasno, kaj skrivajo nove tovarniške stene, ker nam do danes še ni uspelo na vidnem mestu izpisati ime naše steklarne. Domačini se pa mogoče ob novi podobi steklarne nostalgичno spominjajo stare glažute in skromnih začetkov takoj po vojni... Stavbe stojijo; stroji se že skoraj brezhibno vrtijo; sedaj še nimamo večjih problemov s prodajo, vendar vse spet ni tako bleščeče, da bi nas smelo uspavati ali zavesti v brezskrbnost. Že pri samem zagonu in obvladovanju nove tehnologije je bilo precej tesnobe ali bomo uspeli ali ne.

Odločilni dejavnik bo kvaliteta

Naša naslednja naloga je še zahtevnejša. Vemo, da je svetovna konkurenca vedno večja, naši proizvodi pa so v pretežni meri usmerjeni na tuja tržišča. Torej bo kvaliteta tisti odločilni de-

Gostje so si z zanimanjem ogledali proizvodni proces... Tudi Zdenka Kidrič, Lidija Šentjurec, Sergej Kraigher, Vojo Djinovski in drugi!

javnik, ki nas bo dvignila ali pa povzročila, da bomo stagnirali.

Vem, da je lažje napisati kupe parol, kot eno samo načelo dosledno uresničiti v praksi. Mi bomo skušali to doseči in prepričan sem, da bomo uspeli. Katero načelo imamo v mislih? Načelo o poštenem in vestnem delu. Si lahko želimo še kaj več?

Tovariš Kardelj je v enem izmed svojih člankov napisal, da človeku ne more dati sreče niti država, niti politični sistem, ampak si mora človek srečo sam poiskati. Torej smo tudi steklarji svoje prihodnosti kovači!

Mislím, da redko katera tovarna nosi ime Borisa Kidriča z večjim spoštovanjem kot naša. Po njegovi zaslugi je namreč prišlo do obnove delno porušenega obrata v letu 1945, v kar je moral vložiti ves svoj vpliv in obilo truda. Njegova vizija in vera v razvoj naše steklarne in našega kraja se je uresničila. In prepričan sem, da bi se strinjal tudi z novo naložbo in nas v sedanjih prizadevanjih ponovno podprl.

Prelomna je bila Kidričeva sugestija

Nekateri trdijo, da je zadnji poseg v steklarni prelomni trenutek v njenem razvoju. S takimi trditvami se ne bi v celoti strinjal. Po mojem prepričanju je bilo spoznanje, o biti ali ne biti v letu 1945 in sugestija ter pomoč našega velikega rojaka, najvažnejši korak v razvoju steklarne. Za tem je sledilo prelomno leto 1952, ko smo staro glažuto povečali za trikrat, kar je bil za tiste čase resnični podvig. Primanjkovalo

je namreč vsega. Ni bilo strokovnega kadra, pa se je vendar zidalo in gradnjo dokončalo! Število delavcev je narasčalo, posebno med brusilci so se vedno bolj uveljavljale ženske, ki predstavljajo sedaj že skoraj 70% zaposlenih v brusilnicah. Velik in istočasno težko je bilo prepričevati, da zraven lahkih desenov žele lahko zarežejo tudi globoke brazde na svinčenem kristalu. Torej je naša nova naložba samo logično nadaljevanje že prehojene poti.

V Sloveniji v zadnjem času nismo gradili veliko večjih proizvodnih obratov, kot je naš. To govori, da si marsikateri ne morejo privoščiti takih posegov iz preprostega razloga, ker jih finančno ne bi zmogli. Zgraditi in opremiti objekte, v katerih se nahajamo, ter uveljaviti nemoten tok proizvodnje – vse to je bil za nas velik finančni zalogaj. Uradno ocenjena vrednost investicije dosega znesek 265 milijard dinarjev. Če k temu prištejemo še kompletno šolanje in usposabljanje strokovnega osebja v tujini in stroške poizkusnega zagona, kar smo pokrivali iz sproti ustvarjenega dohodka, se vrednost investicijske naložbe dvigne na okroglih 300 milijard.

In kaj smo s tem pridobili? Nad 12.000 m² pokritih površin, od tega štiri nove brusilnice, skladišča, objekt kislinke polirnice s sodobnejšo opremo, talilno halo, v katero smo namestili moderno električno peč in kjer se vrtita dve proizvodni liniji za svinčeno

steklo. Nič manj pomembna je zavejanje kompletnih energetskih medijev. Tako smo tekoče gorivo zamenjali s plinom in elektriko in s tem za več kot 30% zmanjšali porabo energije na enoto proizvoda.

Tako smo ustvarili možnosti za dodatno proizvodnjo 3 milijone 400 tisoč kosov svinčevega kristala, kar pomeni ob dosedanjih 1,7 milijona kosov kar trikratno povečanje. S tem je omogočeno normalno in nemoteno delo, skratka dovolj surovca za vse večje število brusilcev v Rogaški in Kozjem ter tudi v pred kratkim pripojenim brusilnicam v Kardeljevem in Vrgovcu. Hkrati se sproščajo proizvodne zmogljivosti tako imenovanega gladkega pihalnega stekla, po katerem je sedaj izjemno veliko povpraševanje. Proizvodne kapacitete dajejo možnosti za dvakratno povečanje izvoza, kar pomeni 16 milijonov dolarjev letno ob polnem izkoristku kapacitet.

In prav na kratko, kako smo prišli do te naložbe in razširitve našega programa?

Levji delež je na plečih celotnega kolektiva in na minulem delu naših steklarjev. Ob tej priložnosti pa se moram v imenu kolektiva še posebej zahvaliti vsem sovlagateljem: Cinkarni Celje, Tovarni nogavic iz Polzele, Aeru iz Celja in Mercatorjevemu tozdu Steklo iz Ljubljane. Razen njihovega pomembnega finančnega deleža pri financiranju naše investicije nam je prav tako ali pa še več pomenilo njihovo

Polna je bila slavnostno okrašena velika hala nove brusilnice. Na otvoritev novih proizvodnih prostorov so prišli številni gostje...

vo zaupanje, njihova vera, da bomo uspeli.

Steklarna je kovnica dolarjev...

Zato obljubljam vsem, da je ta steklarska kovnica dolarjev trdno odločena izpolniti svoje obveznosti!

Hvala tudi Ljubljanski banki, Splošni banki Celje za vse oblike strokovne pomoči in za finančna sredstva, ki jih je namenila za našo naložbo. Hvala tudi Ljubljanski banki - Združeni banki Ljubljana za njeno veliko pomoč pri najemanju mednarodnega posojila in hvala ostalim poslovnim partnerjem, ki so prispevali svoj delež, da so vse priprave in investicijska dela nemoteno potekala.

Vse priznanje izrekam tudi zunanjim izvajalcem gradbenih, instalacijskih, montažnih in obrtniških del, projektantom, nadzornikom in ostalim strokovnim sodelavcem, ki so svoje delo opravili resnično v rekordnem ča-

su. Med nami so tudi dobavitelji uvožene opreme, za katere lahko trdim, da so delo opravili korektno. Za tak odnos jim gresta priznanje in zahvala!

Pozabiti pa ne smemo tudi naših strokovnih sodelavcev, ki so zraven vsakodnevnih zadolžitve imeli še dovolj moči ter znanja in resnično vložili vse napore za uspešno dokončanje investicije.

Nekateri pravijo, da smo glažarji trdoživci, zategli ljudje. Zato se bomo še bolj potrudili in verjemite mi, uspeli bomo. Moramo uspeli!

Naši izdelki so simfonija človeških sposobnosti in ljubezni...

Slavnostni govornik Martin Mlinar je v svojem govoru poudaril pomen jubilejev, ki jih praznujemo v letošnjem letu. Med drugim je tudi opozoril, da je treba več skrbi nameniti dobrim kadrom, jim omogočiti izobraževanje, ki ga terja tehnologija, obenem

pa še bolj negovati ročno delo. Naše izdelke je opisal kot simfonijo človeških sposobnosti in ljubezni.

Za tem je sledil krajši kulturni program, v katerem so sodelovali moški pevski zbor Zdravilišča, recitatorska skupina učencev Steklarske šole in godba na pihala. Vsem nastopajočim se za sodelovanje zahvaljujemo.

Po kulturnem programu so si gostje ogledali nove proizvodne prostore in proizvodne linije, na katerih je potekala proizvodnja. Vse kar so videli, so spremljali z zanimanjem.

Ob priložnostni razstavi izdelkov z novih proizvodnih linij so bili gostje nad njimi presenečeni; presenečeni pa so bili tudi zaradi kratkega časa, v katerem nam je vse to uspelo narediti.

Ob odhodu iz Steklarne smo vse goste obdarili s priložnostnimi darili iz našega proizvodnega programa, vse pa smo povabili še na družabno srečanje v Zdraviliško dvorano, ki je trajalo do poznih nočnih ur.

ALOJZ JUHART

Odmevi iz ZDA...

Market Week — Tržni teden

Letošnji Market Week ali tržni teden je bil, kakor je običaj, v metropoli svetovne trgovine, v New Yorku, od 9. do 15. novembra. Velika vrednost poslov, modni trendi, predstavitve novih kolekcij, sklepanje pogodb, analize preteklega obdobja, dobave še za božično sezono, posli za prvo polovico prihodnjega leta in še marsikaj so bili vzroki za množičen obisk proizvajalcev in nakupovalcev. Zato smo srečevali predstavnike naše konkurence skoraj na vsakem koraku...

Priprave so se začele že v avgustu...

Priprave na tržni teden v ZDA se zadnje čase pričnajo vse bolj zgodaj. Letos smo jih pričeli že avgusta. In značilno je še to, da sodelujejo v njih designerji ali oblikovalci iz tujine. Kolekcije so vse večje, vklaplajo se v modne trende ali težnje, ki bolj in bolj prevladujejo v novih serijah, zlasti v darilnem programu.

Ker je ponudba večja od povpraševanja, in to je značilno za našo branžo že nekaj let, je zelo važno, da nudimo trgu vedno in ob vsaki priložnosti nove kolekcije, ki morajo po stilu in ceni predstavljati za maloprodajo boljše ponudbo ter izbiro, ki je bila dotedanja, če naj bi se kupec odločil za nakup... Na tak način poskušajo proizvajalci odvzeti konkurenci kos tržnega kolača, ki je vsako leto enak.

Boljše pa uspeva seveda tisti med njimi, ki ima organizirano še vzorčno proizvodnjo, ki pa ga stane veliko te-

amskega ali skupinskega dela. In nujni sta dobra konceptijska opredelitev, to je točno vedenje, kaj in zakaj proizvajati, pa tudi dobro sodelovanje vseh oddelkov, začeti s komercialno, designom, pripravo del do pihanja pri pečeh, brušenja ter končnega predstavljanja v vzorčnih sobah v New Yorku. Pri tem morata tako proizvajalec kakor tudi dobavitelj zelo dobro oceniti svoje možnosti, ker se vrednost poslov pri velikih grosistih lahko hitro povzpne na milijon in celo več dolarjev, kar pa je lahko tako vprašljivo, če je proizvajalec ne dobavlja tako ali če trgovec ne prodaja tako, kot sta predvidevala.

Kaj vse smo slišali na letošnjem tržnem tednu?

Stilsko posodobljena recepcija oziroma vhodna avla na 225. številki na Peti aveniji, kjer je večina vzorčnih sob, je bilo čutiti med številnimi nakupovalci pravi utrip nakupovalne mrzlice tržnega tedna...

John Miller je takole začel pogovor: »Lani so se skoraj vse oddelčne veleblagovnice (Department Stores) in maloprodaja nasploh, v pričakovanju izredno velikega prometa v božični sezoni, odločile za močne jesenske nakupe, ki pa so se po končani božični prodaji pokazali za prevelike. Velike zaloge na pričetku poslovnega leta so povzročile previdnejše in zato občutno manjše nakupe v prvi polovici leta. Seštevek naročil na majskem tržnem tednu je bil dober, na potrditve pa smo morali čakati do avgusta. Zaradi poznih naročil so tudi proizvajalci začeli proizvajati pozneje in relativno pozno dostavljati za božično sezono. Skoraj v vseh trgovinah se pritožujejo nad pozno dobavo že tako skromnih naročil. Bojazen oziroma strah pred velikimi zalogami bo v primeru dobre božične sezone povzročil, da nekateri ne bodo imeli dovolj blaga in da bo začetek poslovanja v letu 1986 zahteval takojšnje nakupe. To je, seveda, dobro za proizvajalce...«

Potem je John Miller dodal, da so letalske odpreme oziroma dostave v precejšnji meri ublažile pomanjkanje blaga, v nadaljevanju svoje ocene razmer pa še dodal, da redno ali boljše rečeno normalno poslovanje zelo motijo dumperji (Dumping ali dampin po našč je izraz za prodajo pod ceno — ur. opomba!), to so nekateri grosisti, ki vse bolj pritiskajo na trg, da bi se zne-

bili velikih zalog, zlasti kelihov in kozarcev, ki so jih nakupili pri strojnih proizvajalcih svinčnega kristala v velikih količinah, da bi dosegli čim nižje nakupne cene.

Seveda je zaradi tega končni kupec zbežan, saj lahko kupi približno enak ali močno podoben kozarec v svinčnem brušenem kristalu za ceno od 2,95 dolarja do 15 dolarjev... Konkurenca je namreč izredno trdoživa in vsi iščejo načine ter možnosti, kako bi prodali čim več svojega blaga. Cene zato venomer padajo in vsi se jim moramo prilagajati. Sogovornik je še dodal, da je čutiti med proizvajalci vse večjo zavzetost in agresivnost, pa naj bodo to tisti z Zahoda ali z Vzhoda.

Vodja nakupovalnega tima Alled Stores Stephen Goldber je povedal tole: »Kot veste, prodamo največ blaga v božični sezoni, ki bo letos za teden dni krajša, ker je Thanks-giving Day (Dan hvaležnosti), ki velja za pričetek božične sezone, teden dni pozneje, ker je bilo letos že veliko vzponov in padcev, zelo različno in odvisno od mesecev. Nihče si ne upa napovedovati, kakšen bo končni rezultat božične prodaje, čeprav na tihem vsi pričakujemo vse najboljše.«

V eni sapi so trdili maloprodajalci in

veleprodajalci, da je vsak večji in pomembnejši proizvajalec na tem tržnem tednu predstavil barsko garnituro iz svinčnega kristalnega stekla, to je Highball in Double Old Fashioned po 10 dolarjev za kos v darilni embalaži.

Zvedeli smo tudi, da je bil letošnji majski tržni teden v znamenju dveh najboljših prodanih kolekcij. Prva je bila kolekcija designerke De Sousa, narejena v Rogaški in ki jo je predstavil Miller-Rogaška Inc., druga pa je bila Nachtmannova serija darilnih izdelkov, ki so jo predstavili pri Mikasi.

Vse te uvodne komentarje sem navedel, da prikažem delček tržne atmosfere, v kateri potekajo prodajni sestanki, saj imajo velik vpliv na dogajanja v naslednjih mesecih!

»Obračun« s firmo Mikasa

Že pred tržnim tednom smo imeli prvi tak »obračun« s firmo Mikasa... Že leta 1974 nas je obiskal njen sedanjí podpredsednik g. Roy Burns, toda takrat smo pogovore končali relativno hitro in brez uspeha, saj je Rogaška poslovala tisti čas skoraj izključno s Department Storsi in še ni bila ne organizacijsko in ne s cenami pripravljena za večje sodelovanje z grosisti.

Potem se, razen občasnih stikov, v razmerju s firmo Mikasa, ni dogajalo nič pomembnejšega. Vse do začetkov našega načrtovanja razširitve steklarne. Takrat smo okrepili izmenjevanje informacij in dobili smo tako imenovano testno ali preizkusno nalogo, kar naj bi pokazalo, ali so izbrani sortiment in izdelki pravi. Izbor je bil prepuščen našemu designerju. In nalogo smo izpolnili lani v oktobru ter dostavili poskusne izdelke... Letos maja je predsednik firme Mikasa g. Alfred Blake povedal, da z rezultati ni zadovoljen. Glavne pripombe so bile na design, medtem ko večjih pripomb na račun kakovosti ni bilo, čeprav je Mikasa za to zelo občutljiva. Dogovorili smo se, da nam pošlje svojega designerja, ki naj bi poskušal pripraviti nekaj novega, po konceptu in navodilu Mikase.

Mikasa sodi med največje grosiste za namizno blago, najbolj pa je poznana ta firma po porcelanu in kristalu, šele zadnja leta pa razširja tudi druge kategorije blaga, kot so: pribor, okrasni predmeti, srebrna posoda itn. Značilno zanjo je tudi, da je modno urejena in da tradicionalno neguje dober design. Zato zaseda po tem med večjimi grosisti prvo mesto... Letošnji načrtovani promet 175 milijonov dolarjev bodo v tej firmi dosegli in presegli, v naslednjih petih letih pa naj bi ga povečali na 500 milijonov dolarjev... Načrti so torej zelo agresivni, seveda zato potrebuje taka firma le zanesljive in kakovostne partnerje. Kako dobro so opravili delo Mikasin designer Pierre Rohatyn in vsi naši steklarji ter brusilci, je težko opisati. Kolekcija, ki jo že izdelujemo, je po predstavitvi prvega dela vzorcev pokazala, da bo v vseh ozirih nekaj izjemnega, še najbolj pa v izredno lepem stilu. Po drugem delu vzorcev, ki so bili narejeni štirinajst dni pred predstavitvijo, se je skupno število razvitih oblik povzpelo na 257. Med njimi je bilo več kot sto oblik sprejetih in predstavljenih... In predstavitev je očarala celo najzahtevnejše poznavalce naše branže. Dobili so centralno mesto v veliki vzorčni sobi ob stekleni steni, pravilno so bili osvetljeni, da so odsevali vso svojo briljantnost, v ozadju pa je bilo videti nebotičnike Manhattan, obsijane s soncem kot kontrast črni svetleči se podlagi kolekcije. Vse skupaj je nudilo pogled, ki v človeku sproža občutke lepote in skladja ter s tem neponovljivega udobja. To še zlasti, če to opazuješ v vlogi dobavitelja kolekcije in če ti take svoje občutke pripovedujejo kritični poslovni ljudje!

Še pomembnejše od lastnega mnjenja pa so ocene in komentarji konkurence in pravil poznavalcev stroke...

V nedeljo smo prisostvovali med številnimi povabljenici otvoritvi novih

Telegrafsko poročilo

Z Gallio po Ameriki...

Že četrto leto zapored smo se pred tedni po ustaljenem programu na željo kupca May Co. odpravili v ZDA na neposredno srečanje s kupci naše Gallie. Tokrat smo obiskali 12 trgovin, osem v Los Angelesu-Californija, eno v San Diegu na jugu Californije ob mehiški meji in tri trgovine v Denverju v Coloradu. Vse skupaj smo bili 16 dni zdoma.

Vseskozi po trgovinah smo bili priče dobro prodane Gallie. Po pogovorih s trgovci, ki jo prodajajo in z neposrednimi kupci, napovedujemo še naprej dobro bodočnost tega našega več kot petindvajset let starega izdelka (verjetno najbolj izpopolnjenega). Najboljši dokaz je najnovejše precejšnje naročilo Gallie.

Vseposod smo se pogovarjali tudi s kupci, s katerimi smo se srečevali že prejšnja leta. Tako smo že stari znanci. Polno komplimentov na račun Gallie in nasploh kvalitete izdelkov naše steklarne. Tisti, ki nas že dobro poznajo, nas radi primerjajo z ostalimi steklarnami, največ s steklarno Waterford z Irskega. Ta namreč že vrsto let pomeni v ZDA pojem kvalitete.

Večina kupcev je preverjala peskan napis Rogaška, kar tudi pove, da ime Rogaška že nekaj pomeni na trgu v ZDA!

T. T.-K. K.

vzorčnih prostorov firme Gorham, katere dolgoletni dobavitelji in partnerji smo tudi mi... Tam sta bila tudi lastnik in komercialni direktor firme Nachtmann g. Toni Frank in direktor steklarne Riedelhuete g. Ridel. »Čestitam vam!« je ob pozdravu izrekel direktorju Pelku svoj kompliment, čeprav dobro vem, da konkurenti brez potrebe ne razmetujejo s komplimenti in da si jih želi le vsakdo sprejemati!

Doživeli smo torej uspeh. In uspeh je tudi naloga ali naročilo za 2 milijona dolarjev, ki smo ga dobili delno pred tržnim tednom, delno po njem. Seveda pa smo z njim prevzeli velike obveznosti. Gre predvsem za dve zahtevni nalogi: dobavljati moramo pravočasno in v zahtevnem sortimentu; izdelki morajo biti najboljše kakovosti...

Nova kolekcija naj bi v najkrajšem postala sestavina velikoserijske proizvodnje, pri čemer bo Mikasa vlagala v nujna orodja. Večino blaga bomo namreč izdelovali po novi tehnologiji!

In še tole velja dodati! Naročilo se lahko prihodnje leto ponovi, če bo le z dobavami in kakovostjo vse v redu. To pa pomeni, da je možnost za prodajo naših izdelkov odvisna predvsem od uspešnosti našega dela za vsako stranko posebej, če pa delamo za tako firmo, kot je Mikasa, velja to še posebej poudariti... Vsak spodrselj ali kakršna koli nerեսnost bi se nam kaj hitro maščeval!

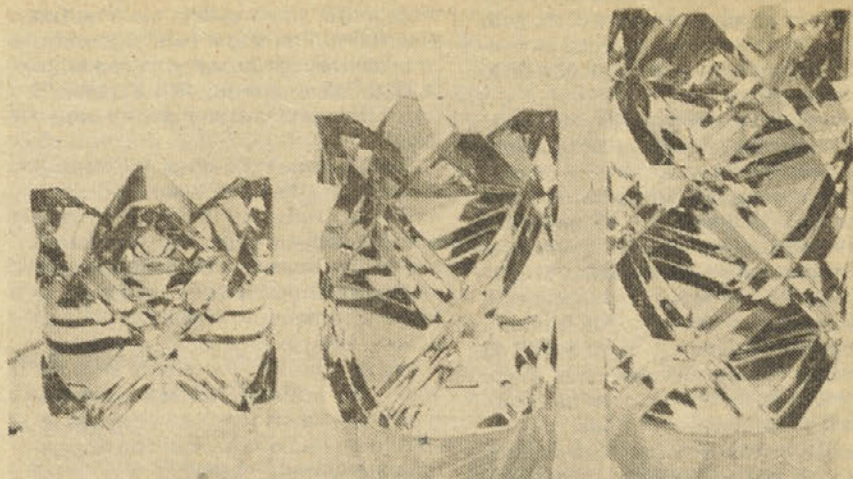
Tudi drugi grosisti so zadovoljni..

Tudi za vse druge goriste bi smel trditi, da so se pohvalili z dobro prodajo našega blaga. Njihove napovedi za naročila v prihodnjem letu so optimistične...

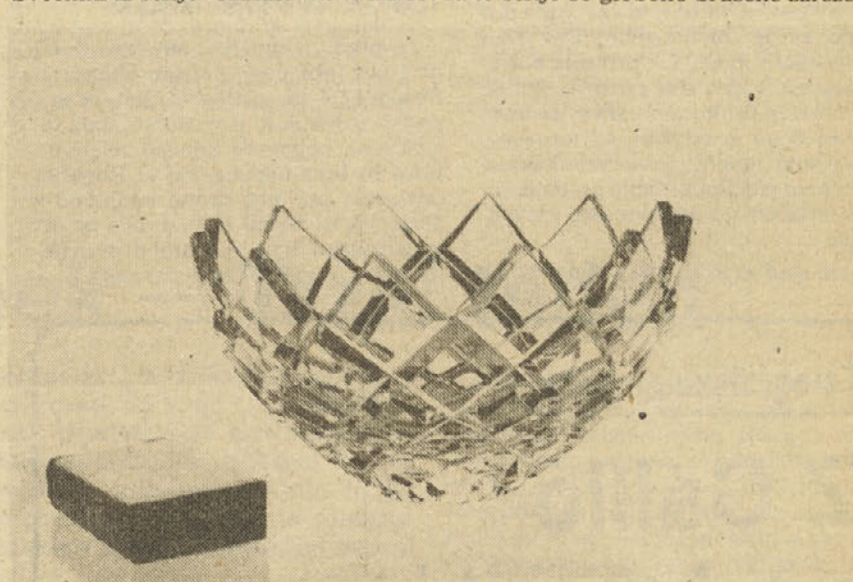
V Wedgwoodu so zadovoljni predvsem s prodajo kelihov in kozarcev, ki so jih naročili za zadnje mesece tega leta ter za prve mesece prihodnjega leta. Avizo ali napoved novih naročil za skoraj 500 tisoč dolarjev že sedaj napoveduje letni znesek naročil za milijon dolarjev!

Januarja prihodnje leto nas spet obišče g. Dick Tellier, da skupaj pripravimo vso dinamiko naročil za proizvodnjo in dobavo do jeseni prihodnjega leta. Verjetno bomo dobili nova naročila in darilnega programa. V Wedgwoodovem programu so zelo močni posebni projekti, v okviru katerih smo dobili večja naročila za Colorado Prime.

S sodelovanjem so zadovoljni tudi pri Gorhamu. Na dober sprejem je naletel novi program svečnikov. Letošnjih pol milijona dolarjev vrednega naročila bo v prihodnjem letu prešel v naročila za več kot milijon dolarjev. To bo pet novih serij iz svinčnega brušenega kristala, ki jih bomo začeli izdelovati v drugi polovici pri-

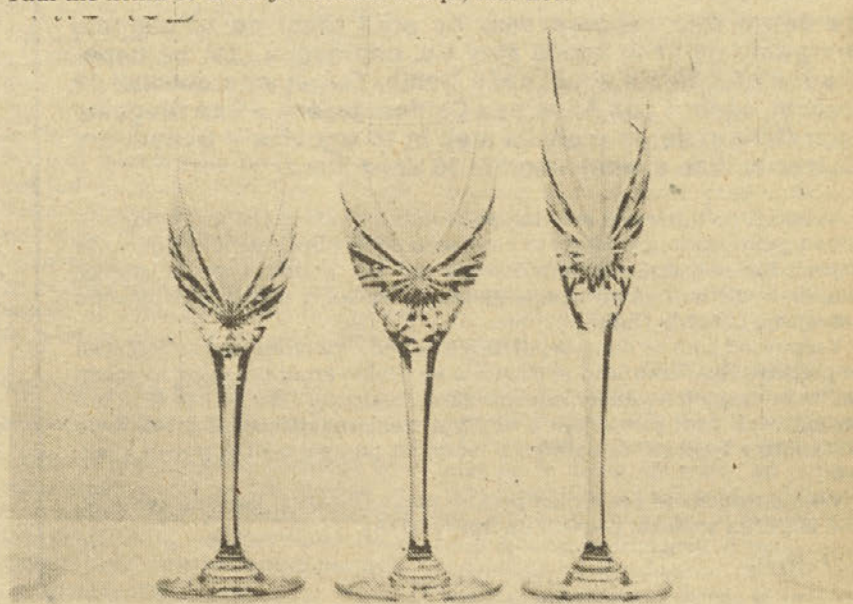

Svečniki iz serije »Mikasa«. Značilnost za to serijo so globoko brušene zareze.

Čudovita skleda kot lotosov cvet iz serije »Mikasa«

Tudi tile kelihi so iz serije »Mikasa«. Lepi, mar ne?!

hodnjega leta... Projekcija ali predvidevanje količin za letni odjem teh serij je zelo visoka. Do pomladi naj bi bila razvita tudi nova serija kelihoval za velikoserijsko proizvodnjo »Za nas postajate pomemben dobavitelj!« nam je dejal predsednik družbe g. James W. Thomas, ko je sprejel vabilo, naj konec marca prihodnje leto obišče našo steklaro, kar bo prvič v zgodovini sodelovanja.

Pri ACC je po večkratnih poizkusih prišlo do kolekcije, ki obeta po izjavah predsednika družbe g. Wolfa možnost prodajni posel v vrednosti pol milijona dolarjev. Vzorce za kolekcije bomo verjetno obravnavali kmalu, že v januarju prihodnje leto!

Kako pomemben je Market Week za vse proizvajalce, kaže tudi to, da smo imeli v New Yorku sestanek z Wedgwoodom iz Anglije. Po prvih dobavah v letošnjem letu in zapetljajih z imenom ter embalažo, pod katerim in v kateri je stekla prodaja blaga z veliko zamudo pozna jeseni, je toliko bolj razveseljiva novica, da je prodaja dobra. Gospod Dancer nam je z nemalo ponosa in veselja povedal, da so prodali prvi kontejner blaga v Avstralijo. Napovedal je dober promet in še pred Novim letom razčlenitev potreb za leto 1986. Pred nekaj dnevi smo prejeli telegram, ki najavlja za prvo polovico prihodnjega leta 600 tisoč funtov, to je za 840.000 dolarjev naročil.

Pregled poslov z grosisti naj končam z rezultati prodaje prek organizacije Miller-Rogaška Inc., ki kažejo, da bo letošnji promet skladen z našimi pričakovanji.

To leto bomo sklenili z nekaj več kot 2,1 milijona dolarjev prometa po prvi oziroma nakupni ceni, kar je zagotovo velik uspeh. Zanj je v veliki meri za-

služen g. John Miller, ki je v nekaj več kot enem letu uspel prodreti s kolekcijami do vseh pomembnih trgovin, razvil je potniško mrežo s 25 potniki ter z vzorčnimi sobama v New Yorku in Dallasu ter z warehouse, to je s skladiščno operacijo v New Jerseyu. Letos jeseni je bilo naše blago oglašeno v kakšnih 150 katalogih pod imenom Rogaška, kar pomeni veliko za naš izhod iz anonimnosti.

Za takšne uspehe so potrebni veliki napori in menim, da je naša steklarina naredila vse, kar je bilo mogoče. Po sestankih, ki so bili pogostejši v drugi polovici leta, smo se sicer nekoliko težje sporazumeli z g. Millerjem za njegovo soglasje o sodelovanju z Mikaso, saj pomeni zdaj določeno konkurenco (Blago se prodaja pri Mikasi izključno pod njeno zaščitno znamko!).

Tako vidite, da so pogovori, ki jih imamo zadnje čase o naši proizvodnji in prodaji z največjimi profesionalci v branži, vse prej kot prijetni. Lahko bi jih tudi opisal s Pelkovo mislijo na enem izmed naših kolegijs, ko je komentiral prodajo med drugim tudi takole: »... Marsikaj smo že doživeli in preživeli, da smo uspeli pripeljati prodajno situacijo do sedanjega. In pri tem se vsega niti povedati ne da. Bilo bi preveč enostavno!«

Konec leta bomo naredili z Millerjem poračun po obeh pogodbah. Po zastopniški pogodbi menimo, da bi bilo lahko narejeno več, kot je bilo. V skupnem prometu nismo dosegli s pogodbo obvezujočih števil, zato bomo morali skupaj resno analizirati prehojene poti, predno se odločimo za nadaljnje skupne naloge. Gospod Miller zagotavlja, da bo povečal promet prek svoje organizacije Miller - Rogaška vsaj za 80% v primerjavi z letošnjim,

kar bi navrglo kakšnih 3,8 milijona dolarjev v prihodnjem letu. Seveda pa moramo na razplet odnosov še počakati in na celoleten potek poslov ne bi smeli gledati pesimistično, saj so zastavljeni dolgoročno in bi praviloma morali prinesiti obema partnerjema dobre dosežke.

Kaj pa posli z Department Stores?

Najboljše rezultate imamo v poslih z Department Stores z The May Company, saj daje njen centralni nakupovalni urad na čelu z g. Bloomom in g. Larkonom programu serije Gallia tudi v prihodnjem letu prvenstveno mesto v programu svinčenega brušenega kristala.

Res je sicer, da so bile lani cene za letošnjo proizvodnjo nekoliko znižane in da smo letos isto opcijo ponudbe ponovili za prihodnje leto. Rezultati srečanja nakupovalcev med tržnim tednom pa so odraz pravega pristopa k seriji. Naročila za spomladansko proizvodnjo presegajo 800.000 dolarjev, kar je izredno in razveseljivo.

Pri naslednjih pomembnih Department Stores, kot sta Macy's in Allied Stores promet upada in tam dobi človek občutek, kakor da konceptijsko ne vedo, za katerega izmed proizvajalcev bi se močneje vezali v direktnem odnosu. Če vzamemo v poštev svinčni kristal in če prištejemo še ADG, bo skupni promet dosegel 500 tisoč dolarjev. Svoj vpliv imajo tudi velike kadrovske spremembe, v vodstvih pa je premalo odločnosti, da bi se tesneje vezali na stare ali na nove programe, ki bi jih skupaj razvili.

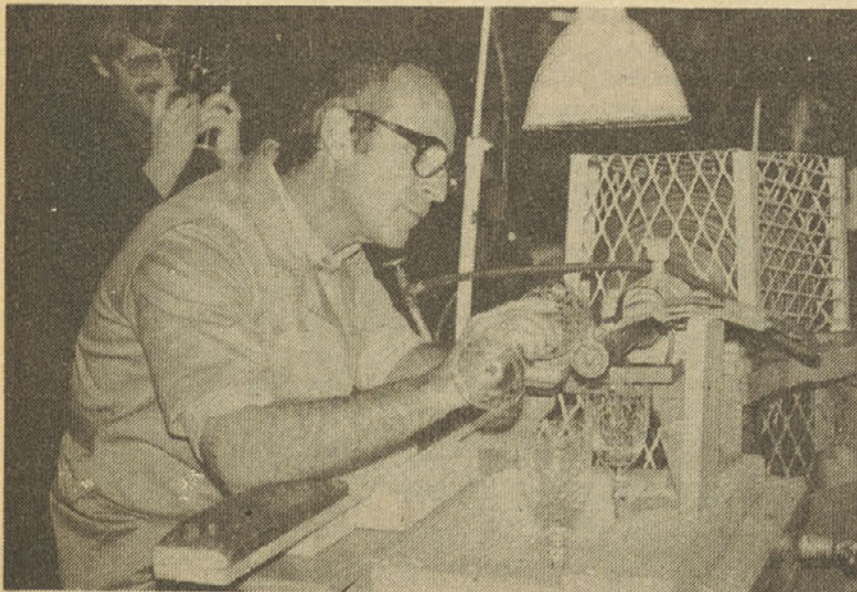
K temu je treba dodati še to, da se gladek svinčni kristal in kristalin prodaja zelo dobro in da s svojimi zmogljivostmi tudi v prihodnjem letu ne bomo mogli slediti povpraševanju.

Kaj bi smel napisati za konec?

Pozoren bralec tega zapisa bi lahko ugotovil, da so napovedi dokaj optimistične. Po opravljenem potovanju je že navada vprašati potnike, kako je bilo in običajen odgovor je: »Naporno, vendar dobro« ali še krajše: »Uspešno!« Objektivna primerjava lanske in letošnje bere naročil je očitno v prid letošnji situaciji, na katero je vplivala aktivnost na vseh področjih ponudbe. Je rezultat trdega dela!

Sam rezultat pa še ne pomeni, da se nam bo prihodnje leto dobro godilo. Vse naročeno bomo morali namreč narediti po vseh zastavljenih in zahtevanih podrobnostih ter dostaviti blago pravočasno do namembnih mest. Poleg nas morajo zagotoviti dober servis še delavci podjetja Istragrafil-a s kvali-

Karli Halešek pri demonstraciji brušenja keliha »Gallia« v ZDA

tetnimi in po cenah sprejemljivimi darilnimi kartoni za embalažo naših izdelkov. Etiketa Žiri s pravočasnimi dobavami etiket, svojo dobro storitev kot posredniki pa morajo zagotoviti tudi izvozniki, da posebej ne omenjam še špeditorjev, ladjarjev, carinikov, bančnikov in še koga!

Seveda bi kazalo spregovoriti tudi o drugih tržiščih, ki se počasi le odpirajo... Za primer naj navedem Italijo in Francijo, kar tudi postaja vse bolj zanimivo. Toda, o tem ter o drugih tržiščih

ter o razmerah na domačem, jugoslovanskem trgu nameravam napisati poseben prispevek!

Čas potrjuje ali zavrača napovedi, zato je nevhvaležno pisati o tistem, kar bo, saj je vmes toliko vplivnih nadrobnosti, ki še tako gotove in lepe napovedi izničijo. Toda, če se zavedamo svojega vpliva oziroma deleža pri vplivanju na vse pomembne in upoštevane vredne dogodke in če nam je zares kaj pri srcu do našega steklarskega kolektiva, bo za sklep tega pisanja zalegla

tale misel: »Vem za recept, kako do izvoza, ki smo si ga zastavili! Brez velike filozofije vam povem, da je izhod samo v vsakdanjem rednem in vestnem delu ter izpolnjevanje delovnih nalog. Treba je vsak dan trdo in vestno delati. Vsak naj naredi svoje, pa boste videli, da bomo naredili in dosegli vse, kar smo si naložili!«

Vprašali boste, čigava je ta misel... Direktor Pelko jo večkrat približno tako pove. In mislim, da ima prav!

FRANC JANKOVIČ

Kaj je novega v tozdu Dekor Kozje?

Načrt za leto 1985 izpolnjen!

Prijetno je, če ugotoviš, da si začrtano nalogo uspešno opravil... Tako lahko delavci kozjanskega tozda rogaške steklarne Dekor Kozje že pred iztekom leta trdimo, da bomo svoj obljubo, izbrusiti 550.000 kosov, ne le izpolnili, ampak tudi prekoračili za dobrih 10.000 kosov. Potem, ko sem prebral v »Steklarju« sestavek iz letošnje januarske izdaje »Bomo zmogli zbrusiti 550.000 kosov?«, sedaj že lahko ugotavljamo dve bistveni stvari. Prvič, da si znamo postavljati prave cilje. In drugič, da sprejete cilje tudi zmoremo uresničiti!

Nekaj izpovednih števil...

Ne navajam indeksov, temveč v informacije navajam le nekaj bistvenih značilnosti!

Ponovno smo uspeli izboljšati produktivnost dela; izvoz nam je v strukturi fizičnega dela sicer nekoliko padel, vendar je še krepko nad 50 odstotki; odpadek smo zmanjšali na 4,5%, kar je že skoraj najnižja možna meja; zmanjšali smo tudi izostanke z dela, kar je sicer tako ali tako povsem subjektivne narave. In vendar z doseženim še nismo zadovoljni.

Narava dela v steklarstvu je pač takšna, da je nujna neprestana budnost, medsebojna kontrola in spoznanje, da nič ni tako popolno in dobro, da se ne bi dalo že izpopolniti in narediti boljše, morajo v steklarjih vzbujati stalen nemir. Mislim na ustvarjalni nemir, ki nas mora usmerjati v poglobljeno delo, v umetnost izdelovanja kakovostnih izdelkov, ki opravičujejo oznako »R« kot svetovno kakovost.

Steklarji v Rogaški, Kozjem, Kardelevem Trpnju in Vrgorcu smo sedaj že lahko ponosni nad doseženo stopnjo svoje usposobljenosti in ravni proizvodnje v novih objektih, čeprav vemo, da nova investicija še ni povsem končana, saj so pred nami še nove, zahtevnejše delovne faze – zagotoviti moramo njeno finančno pokritje oziroma plačilo, njeno polno izkoriščenost in

nadaljnji razvoj steklarske proizvodnje.

Ko že na nek način polagoma prvi obračun svojega letošnjega dela, pa je prav, da hkrati ugotovimo še, kaj nas čaka v prihodnjem letu.

Pred nami je velika naloga

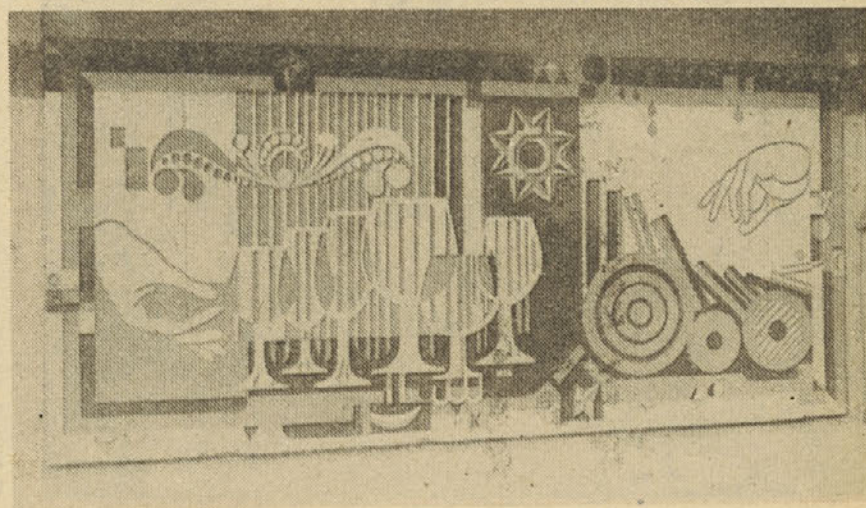
Trdim, da imamo dovolj notranjih rezerv. Skoraj bi rekel, da na vsakem koraku... Velike so naše naloge v organizaciji dela, saj so med nami nekateri sodelavci zdaleč prehudo obremenjeni, hkrati pa so tudi takšni, ki se

vedejo bolj po načelu »Ne trdi se preveč, saj bo že kdo drugi namesto tebe!«. Rezerve so velike predvsem tam, kjer delavci nimajo povsem določenih nalog, kjer se delo ne meri.

V Kozjem bomo imeli v letu 1986 precej težav zato, ker bo nekaj dobrih brusilcev odšlo na služenje vojaškega roka, ker so trije kakovostni brusilci odšli v tozd Kristal, nepovedanih pa je tudi precej poročniških dopustov. Hkrati bomo v delo uvedli kakšnih petnajst novih delavcev... Torej se bo naša kadrovska sestava poslašala, zato bomo morali vložiti največje možne napore, da bi vsaj ohranili sedanj raven produktivnosti, kakovost dela ter ob povečanem deležu diamantnih brusov naredili v prihodnjem letu kakšnih 600.000 kosov brušenega svinčenega stekla.

Hkrati s prizadevanji, da v Kozjem kar se da povečamo proizvodnjo za izvoz in za potrebe domačega tržišča, bomo nadaljevali unikatne programe.

Sgraffito na pročelju brusilnice v Kozjem, delo članov krožka »Steklo in upodobitev«, katerega mentor je profesor P. Krivec. – foto atelje »Gry«

Krog zunanjih sodelavcev bomo razširili ter pritegnili k sodelovanju največjega zbiralca ljudske ornamentike v Jugoslaviji Ivana Razborška iz Ljubljane. Skupaj s spominskim parkom Trebče bomo poskušali organizirati galerijo jugoslovanske narodne ornamentike na gradu Podsreda. Od tega si obetamo veliko, zlasti v razvijanju izvirne ornamentike za suvenirski program, ki ga načrtujemo kot del svoje

ponudbe v naši rogaški steklarni. Načrtujemo pa tudi nadaljevanje likovnega usposabljanja brusilcev, ki ga vodi prof. P. Krivec, akademski slikar. Organizirali bomo novo skupino petih kandidatov.

Čeprav vsi skupaj zamujamo s pravo srednjeročnega plana, bomo v začetku prihodnjega leta dopolnili razvojne usmeritve kozjanskega tozda. Ta mora namreč zaradi svoje posebnosti

narediti v drugi polovici naslednjega srednjeročnega obdobja nove razvojne korake, saj pomeni leto 1988 glede na razpoložljive možnosti vse do leta 2005 konec kakršnihkoli možnosti za nadaljnje zaposlovanje.

Pred nami so torej velike in zahtevne naloge. Upam, da jih bomo v celoti uresničili, saj verjamem v pripravljenost, to narediti, slehernega sodelavca. JOŽE BOŽIČEK

Dve zahvali...

S srečanja upokojencev

Na naslov uredništva sta prispeli dve zahvali nekdanjih, sedaj že upokojenih sodelavcev. Prvega je v imenu upokojencev podpisal Rudi Jugovar, drugega pa je v njihovem imenu podpisal F. K. Kaj sta napisala v zahvalo za minulo vsakoletno srečanje že upokojenih sodelavcev rogaške steklarne?

Rudi Jugovar je naslovil svoje pismo »Hvala, tovariši!« in nadaljuje:

Kot vsako leto za dan Republike – 29. november – smo bili upokojenci steklarne tudi letos povabljeni v našo steklarno na srečanje, ki nam ga prirejajo sindikat, organi samoupravljanja ter vodstvo podjetja. V jubilejnim letu, ko slavimo 40. obletnico razglasitve Socialistične federativne republike Jugoslavije, pa je bilo to srečanje še posebej slavnostno tudi zato, ker je kolektiv rogaške steklarne dokončal eno izmed svojih največjih investicij.

Na to lepo tradicionalno srečanje nas je prišlo kakšnih 25 nekdanjih članov kolektiva. V veliki, eni izmed štirih novih dvoran brusilnice, nas je pozdravil predsednik sindikalne konference Cvetko Sedminek, nakar nam je spregovoril glavni direktor Jože Pelko in nam v kratkih obrisih prikazal

namen gradnje novih obratov za proizvodnjo proizvodnje svinčenega kristalnega stekla, da bi mogli povečati izvoz.

Po zelo dobrem slavnostnem kosilu smo si udeleženci srečanja ogledali nove obrate, se pravi novo steklarno. Bili smo zares prijetno presenečeni in veseli ob pogledu na lepo in kvalitetno novo linijo za izdelavo kelihov in ob opazovanju kakovostnega stekla iz novih kadnih peči... Ogledali smo si vso avtomatiko pri pečeh ter brusilnici. In prepričali smo se, da s tako kakovostnimi izdelki iz zelo lepega stekla steklarna »Boris Kidrič« ne bo imela težav pri njihovi prodaji na domačem trgu in na tujem.

Po ogledu novih obratov smo se vrnili v novo brusilnico. Tam nas je pričakalo prijetno presenečenje. Vsak

upokojenec je dobil lepo kristalno vazo ter 3.000 dinarjev.

Vse to dokazuje, da nas kolektiv steklarne ni pozabil, hkrati pa je s tem dokazal svojo veliko humanost do svojih nekdanjih sodelavcev. Za vse to se vam, dragi steklarji, iskreno zahvaljujemo!

Potem smo se ob dobrem vincu pogovarjali o vsem mogočem. Seveda pa se je velik del pogovorov sukal o novi investiciji. Večina udeležencev srečanja jo ocenjuje za veliko pridobitev rogaškega steklarskega kolektiva in tudi za veliko pridobitev nas, že upokojenih steklarjev. Prav gotovo pa je nova steklarna tudi velika pridobitev za Rogaško Slatino in za širšo družbeno skupnost.

Tovariši, hvala vam za vse, kar smo lepega doživeli na dan Republike!

Ker pa se bliža novo leto, želimo kolektivno Steklarne »Boris Kidrič«, družbenopolitičnim organizacijam ter vodstvu steklarne srečno in uspešno polno novo leto ter vsakemu steklarju obilo osebne sreče!

Z inicialkama F. K. podpisani upokojenec pa je v svojem zahvalnem pismu napisal:

Steklarski upokojenci, ki smo zvečine vključeni v Društvo upokojencev Rogaška Slatina, ne bomo pozabili srečanja ob dnevu Republike, ki je bilo v veliki hali nove brusilnice!

Za vse nas, ki smo bili tistega dne v Steklarni, je bilo srečanje enkratno doživetje, ker smo bili po dolgem času spet vsi skupaj v enem prostoru. Verjetno je bilo za organizatorje in za vse nas – upokojence – neprijetna dosedanja delitev na takih srečanjih na tiste v zgornji in na tiste v spodnji jedilnici!

Posebno smo bili počaščeni, da smo si lahko ogledali novo zgrajene moderne prostore in novo tehnologijo, o čemer zlasti tako imenovani starejši upokojenci takrat, ko smo še delali v steklarni, sploh nismo mogli sanjati.

Upokojenci Steklarne, ki nas je bilo

Moški pevski zbor Zdravilišča in recitatorska skupina iz Steklarske šole so izvedli kratek, a lep kulturni program

že kar precejšnje število, si še želimo takšnih srečanj, saj se na njih pogovarjamo, kako je bilo, kako je in kako bo, kakšna bo steklarne in še marsikaj... Vse pa v pričakovanju naslednjega srečanja!

Vsi tisti, ki še delate v steklarni, ne morete čutiti, kar čutimo mi, že upokojeni steklarji, ko se enkrat v letu vrnemo v svoj drugi dom!

Vodstvu sindikalne organizacije, organom samoupravljanja in vodstvu

kolektiva iskrena hvala za organiziranje našega srečanja, posebej hvala pa še za spominska darila!

Želimo vam vsem obilo delovnih uspehov in sreče v letu 1986!

Pomembno vprašanje

Kako spodbuditi

V sestavku z naslovom »Smo inovacijsko nerazvita delovna organizacija?«, objavljenem v našem Steklarju, je iz nerazumljivega razloga izpadel moj podpis, kar sicer ni bistveno. Bistvena je pomota v prikazu modela za spodbujanje inovacijske dejavnosti v naših razmerah, saj je bil predstavljen napačno in sicer:

Posameznik → inovacijski krožek → samoupravna delovna skupnost → tozd → namesto, da bi bil predstavljen pravilni model in sicer:

POSAMEZNIK

→ INOVACIJSKI KROŽEK

→ SAMOUPRAVNA SKUPINA

→ TOZD

K vsemu napisanemu pa bi bilo treba dodati še naslednje:

Samoupravne delovne skupine naj bi ponovno zaživele in dobile vlogo pri spodbujanju inovacijske dejavnosti.

Nanovo je bila opredeljena tudi vloga individualnega poslovnega organa – vodja tozda, ki mora tudi ravnati tako, da spodbuja inovacijsko dejavnost.

Noben vodja tozda se ne more izločiti iz kroga inovacijske dejavnosti, niti ga more izločiti kdor koli drug.

Tako določa to tudi naš pravilnik o inventivni dejavnosti.

Po smernicah republiškega odbora sindikata delavcev kemične in nekovinske industrije je vodja tozda poleg drugih delovnih dolžnosti zadolžen tudi za vodjo oziroma mentorja inovacijskega krožka v tozdu, saj lahko kot organizacijski vodja največ prispeva pri oblikovanju inovacijskih predlogov in pri njihovem uresničevanju ter uvajanju v proizvodnjo.

Menim, da bi morali za pospeševanje inovacijske dejavnosti v naši delovni organizaciji tudi naši organi samoupravljanja obravnavati predlog o ustanovitvi inovacijskih krožkov v tozdih. In razpravljati bi morali tudi o predlogu za spodbudnejše nagrajevanje inovatorjev, kar sem že opisal v že omenjenem sestavku, objavljenem v Steklarju!

PETER RASPOVNIK

Predstavljamo vam...

Rado Drenski

V našem Steklarju občasno predstavljamo v rubriki »Predstavljamo vam...« dobre in zaslužne sodelavce, ki se še posebej izkazujejo oziroma dokazujejo s svojim delom in z najrazličnejšimi družbenimi dejavnostmi. Mislimo zlasti na samoupravno in družbenopolitično delovanje... In čeprav objavljamo take sestavke le občasno, to nikakor ne pomeni, da pri nas ni zadosti dobrih in zglednih sodelavcev in sodelavcev, ki si ne bi zaslužili predstavitve v Steklarju tako, da bi pisali v vsaki njegovi izdaji vsaj o enem. Prav gotovo je kriva za to vsaj delno tudi nedoslednost našega uredniškega odbora in urednika, ki pravzaprav predlagamo, koga v tej rubriki predstaviti!

Zato bomo veseli slehernega predloga ali vsaj namiga iz tozdov, delovne skupnosti in iz delovnih skupin, koga in zakaj v tej rubriki predstaviti... Le pokličite po telefonu urednika ali pa predlagajte kateremu koli izmed članov uredniškega odbora!

UREDNIŠTVO

Da smo se odločili predstaviti v rubriki »Predstavljamo vam...« Radota Drenskega, ki ga zvečine poznate, ni odločilo njegovo dobro in vestno delo ter njegovo zavzeto samoupravno in družbenopolitično delovanje, niti ni odločil njegov izredno inventivni duh, marveč je odločila Radotova širokosrčna odločitev, da nameni za modernizacijo Celjske bolnišnice 35.000 dinarjev, to je celotno vsoto, ki jo je prejel za svojo izboljšavo brusilnega stroja kot inovator.

Rado se je rodil 6. junija 1941 v majhni zagorski vasi pri Prigorju pri Krapini. Kot osemnajstletni fant je, podobno kot številni drugi mladeniči s hrvaške strani Sotle, torej iz hrvaškega Zagorja, prišel iskat delo v rogaško steklararno, kjer smo potrebovali največ delavcev za delo pri peči. Tako je tudi Rado pričel delati kot odnašalec in stiskalec pri peči. Ker pa mu je pri delu nagajal slabši vid, nositi mora očala, zanj pri peči ni bilo prihodnosti in možnosti za napredovanje.

Zato se je Rado po enoletnem delu pri peči preusmeril v brusilsko delo v grobi brusilnici, kjer je s vestnim delom in vztrajnostjo ter požrtvovalnostjo napredoval v vodjo izmene v grobi brusilnici.

Rado Drenski pa je ne le dober delavec, sodelavec in tovariš; je tudi zelo dejaven v organih samoupravljanja in

političnih organizacijah. Še zlasti mu leži delo v sindikatu in je v njem opravljal že mnogo funkcij. Ni politik, ki bi veliko govoril; vse dokazuje z delom in s pravo besedo na pravem mestu... Ko pripravljamo kandidacijske sezname za delegate v organih sa-

Vodja izmene v grobi brusilnici Rado Drenski

moupravljanja, se še ni zgodilo, da njegovega imena ne bi bilo na nobenem. Večkrat ga najdemo na več seznamih!

Da zna pri svojem delu tudi razmišljati, je Rado dokazal s tem, ko je bil po njegovi zamisli predelan stroj za posnemanje robov, kar je pomenilo bistveno skrajšati obdelavni čas ter zmanjšati lom. In, kar je presenetilo, je njegova odločitev, da nagrado 35.000 dinarjev, ki mu je pripadla po pravilniku o inventivni dejavnosti in sklepu delavskega sveta, namenil moderniza-

ciji Celjske bolnišnice.

Ko sem ga vprašal, kaj ga je spodbudilo k takšni odločitvi, je Rado odgovoril: »Nagrado sem si prislužil z izboljšavo, ki sem jo 'pogruntal' med delovnim časom in med delom na svojem delovnem mestu. Ustvarjalno razmišljati pa smo dolžni vsi, če se imamo za samoupravljalce! Zato tega denarja nisem planiral, pa ga lahko pogrešim. In, tudi zdravja nisem najbolj trdnega, saj imam težave z ledvicami, zato bom prej ko slej potreboval bolnico... Če

bom kaj pripomogel k njeni boljši opremljenosti, bom tudi sam deležen boljše oskrbe in boljših bivalnih razmer v njej!«

Predvsem zaželimo Radotu, da bi mu v bolnico ne bilo treba nikdar. S svojim dejanjem pa je pokazal in dokazal humanost, solidarnost in nesebičnost, kar je že sicer ničkolikokrat pokazal.

Takšnih ljudi, sodelavcev in tovarišev si lahko samo želimo!

UREDNIK

Saopštenje iz Kardeljeva

Priznanje za Miru

Savez sindikata Slovenije, općinski savez Ljubljana Šiška, koja je pobratena sa općinom Kardeljevo, dodjelio je priznanje za vanredne rezultate pri radu našoj radnici Miri Vidaković.

Našem OOUR-u pripala je čast da iz svojih redova predloži najboljeg radnika kojem bi općinski Savez sindikata podelio priznanje prilikom godišnjice općine Ljubljana Šiška.

Predstavnici društveno-političnih organizacija i samoupravnih organa našeg OOUR-a raspravljali su o nekolicini radnika koji bi mogli primiti ovo vrijedno priznanje i dogovorili su se da to bude drugarica Mira Vidaković, kvalifikovani brusar.

Mira Vidaković je u našem kolektivu, a to je ujedno i početak njenog rada počela da radi 1974. godine. Nakon završene škole za staklobrusača, svoje usavršanje nastavila je u OOUR-u Dekor u Kozju, gdje se i danas kole-

ge sjećanju kao vrijednog i skromnog radnika.

Od početka svog rada Mira se isticala kao vrijedna i primjerna radnica, trudila se uvijek da ostvari predviđeni normativ, posebno pak treba istaći njezin kvalitet u radu, koji je poznat svim radnicima OOUR-a.

Kad sam pitao Miru kako se osjećala prilikom prijema datog joj priznanja, stidljivo je odgovorila, da joj je drago i da to priznanje smatra kao i priznanje cijelom našem kolektivu.

Priznanje joj je uručeno prilikom dana općine Kardeljevo a uručila ga je predsjednica Skupštine općine Ljubljana Šiška, drugarica Anka Tomineš.

Čestitamo drugarici Miri Vidaković na primljenom priznanju uz najljepše želje a daljnji uspješan rad!

VINKO NIKOLAC

Kadrovske zanimivosti

V novembru že 1948 delavcev

V novembru je bilo zaposlenih v naši steklarni že 1948 delavk in delavcev, od tega v tozdu Osnovna izdelava 545, v tozdu Dodelava 186, v tozdu Kristal 495, v tozdu Delor 199, v tozdu Servisne dejavnosti 91, v tozdu Delavska restavracija 28, v tozdu Naše staklo 12, v tozdu Dalmacijakristal 104, v tozdu Tehnokristal 73 in v delovni skupnosti skupnih služb 215. V oktobru je prišlo med nas 30 novih delavcev, zapustilo pa jih je ta mesec naš kolektiv 10, medtem ko je prišlo v novembru med nas 10 novih delavcev, zapustilo pa nas je 5 delavcev.

Prišli v oktobru

V oktobru so prišli med nas: v tozdu Osnovna izdelava – za delavca v zme-

sarni Daniel Nežmah; za odnašalce: Josip Belošević, Branka Bračun, Anđelko Gluhak, Darko Ivanjko, Damir Kanjuh, Robert Krošlin, Bojan Šva-

ljak in Vlado Vincelj; za pomočnika Ivan Zagorščak, za pripravljavca kovinskih modelov Antun Nežmah in za vzdrževalca kovinskih modelov Anton Černec in Bojan Mikša; v tozdu Dodelava za brisalki stekla Marjanca Bračun (premeščena iz tozda Dekor) in Marija Sajko ter za vodjo tozda Jože Goručan (premeščen iz delovne skupnosti skupnih služb); v tozdu Kristal – za brisalki stekla Alojzija Dolšak, Metka Dolšak, Angela Gobec, Irena Hajnšek, Josipa Halužan, Snježana Majcenič, Slavica Peer in Jožefa Podhraški; za posluževalce v kemični polirnici: Vin-

ko Lugarič, Rudolf Plemenitaš in Ivica Žnidarec; za pripravnico IV. stopnje Slanislava Oblak in za steklobrusilca – pomočnika II Igor Štraus.

Prišli v novembru

V novembru so prišli med nas: v tozd **Osnovna izdelava** – za vezalca stekla Rafko Drofenik in Josip Očko; v tozd **Dodelava** – za brisalko stekla Gordana Mlinar; za pripravnico IV. stopnje Snježana Javorič, v tozd **Servisne dejavnosti** – za dežurnega ključavničarja I Anton Artič in za kovinostugarja II Zvonimir Špiljak (premeščen iz tozda Osnovna izdelava); v tozd **Delavska restavracija** – za pomožne kuharice: Ivanka Galun, Jožica Halužan in Milica Tepeš; v **delovno skupnost skupnih služb** – za prevzemni kontrolorki I Anica Führer in Rozalija Starček (premeščeni iz tozda Kristal), za skladiščnega delavca Branko Plavčak in za pripravnico IV. Sandra Srbčić.

Vsem novim sodelavcem želimo mnogo delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva ter da bi se prijetno počutili v novem delovnem okolju!

Odšli v oktobru

V oktobru so nas zapustili: iz tozda **Osnovna izdelava** – krogličarji Franjo Boršič zaradi izključitve in Ratko Ov-

čarič ter Josip Šafranko po odpovedi ter odnašalca Martin Drofenik in Štefan Korez po odpovedi; iz tozda **Dodelava** – brisalka stekla Maja Kovačič zaradi izključitve in zatajevalka robov Josipa Špoljar zaradi starostne upokojitve; iz tozda **Kristal** – brisalka stekla Darinka Šket in brusilka I Nadica Grotič, obe po odpovedi; iz tozda **Dekor** – čistilki – umivalki Milena Ivanc po odpovedi in Marjanca Bračun (premeščena v tozd Dodelava); iz **delovne skupnosti skupnih služb** – vodja kontrole kvalitete Jože Goručan (premeščen v tozd Dodelava).

Odšli v novembru

V novembru so nas zapustili: iz tozda **Osnovna izdelava** – krogličar Albert Rep zaradi izključitve, odnašalec Ljuljaš Junčaj po odpovedi, pripravljalec kovinskih modelov Zvonimir Špiljak (premeščen v tozd Servisne dejavnosti) in vezalka stekla Zdenka Pogačič zaradi izključitve; iz tozda **Kristal** – označevalka stekla II Anica Führer (premeščena v delovno skupnost skupnih služb) in umivalka stekla Rozalija Starček (premeščena v delovno skupnost skupnih služb); iz tozda **Dekor** – brusilka III. delovnega področja Boža Lipovac zaradi odpovedi; iz tozda **Servisne dejavnosti** – zabojar Alojz Žerak zaradi starostne upokojitve.

Poročile so se

V oktobru in novembru so se poročile: prvi mesec Božica Bračun – poročena Dimec, Marija Firšt – poročena Očko, Erna Ogrinc – poročena Čuček, Polonca Plemenitaš – poročena Drofenik, Irena Sotošek – poročena Klavžar in Nada Vešligaj – poročena Žgajner; v drugem mesecu pa se je poročila Danica Ferlin – poročena Smole.

Vsem mladoporočenkam čestitamo in jim želimo na novi življenjski poti veliko lepega!

Rodili so se

V oktobru in novembru so se rodili našim sodelavkam in sodelavcem: prvi mesec Damjan Cerovski – Ljiljanin in Mirov sin, Ivica Gorišek – Tanjin in Antonov sin, Matej Krumpak – Cvetkin in Antonov sin, Sandi Ožvatič – Rositin in Ivanov sin, Matic Škrabl – sin Ane Vehovar in Barbara Žerjav – Zvonkina hči; v novembru Barbara Belič – Jožičina hči, Lea Matko – Rafaelina hči, Indira Simunič – Aničina hči in Maja Vodušek – Stanislavina hči.

Vsem staršem čestitamo za veseli dogodek, novorojenčkom pa želimo mnogo lepega v življenju!

ZDENKA GORENC

Umrl je...

Jože Siter-Jup, prvi direktor Steklarne

V soboto, 23. novembra, je po hudi bolezni umrl Jože Siter-Jup, prvi direktor naše steklarne... Prav tisti dan, ko smo v Rogaški Slatini slavnostno predali svojim namenom novi del naše steklarne!

Jože Siter-Jup se je rodil leta 1905 v Zagorju ob Savi v številni delavski družini. Že zelo mlad si je moral služiti kruh, saj se je že z dvanajstim letom zaposlil v steklarni v Zagorju. To je bila takrat druga zagorska steklarna, ki je pričela obratovati leta 1860, medtem ko je prva prenehala obratovati leta 1943.

Jože je bil najprej odnašalec, vendar je izredno hitro napredoval ter postal pomočnik. Takrat je bilo politično delo v Zagorju izredno razgibano in Jože se je kmalu pridružil delavskemu naprednemu gibanju. Posebno odločno

je nastopil proti Orjuni in se udeležil znanih demonstracij proti tej organizaciji 1. junija 1924. Znan je Siterjev podvig, ko je ob praznovanju prvega maja razvil 30. aprila 1926 rdečo zastavo na trideset metrov visokem dimniku.

Zaradi pomanjkanja naročil so zagorsko steklarno zaprli; njeni takratni lastniki so kupili opekarno, ki je stala tam, kjer je sedaj naša steklarna. In leta 1928. so začeli z delom v rogaški steklarni. Zato se je Siter z drugimi steklarji in brusilci preselil iz Zagorja v Rogaško in dobil z Benom Jugovarjem-Koljo mesto mojstra. To je bilo takrat, ko sta delala dva mojstra pri enem loncu. Kmalu se je Jože poročil, seveda s sodelavko v steklarni, tudi že pokojno Olgo Slatinšek.

Mladi steklarji, vključeni v komunistično partijo, so bili tudi v novem

okolju zelo aktivni. V pomoč pa jim je bil Boris Kidrič, ki se je ob stavki leta 1928 pridružil delavskemu gibanju in postal duša političnega dela mladih komunistov v steklarni.

Steklarji so že leta 1927 ustanovili svojo strokovno organizacijo, ki je pomagala urejati težave delavcev. Njen prvi predsednik je bil Franc Jugovar. Takrat so že ustanovili delavsko društvo Svoboda in pihalo godbo.

Ker so takratne oblasti zvedele, da je Jože Siter član KPJ, so ga marca 1941 skupaj z Benom Jugovarjem internirale v Ivanjico. Voja je internacijo pretrgala, vendar za napredne steklarje v rogaški steklarni ni bilo več dela. Zato so se preselili v Stražo, seveda z njimi tudi Siter.

Po vojni so Jožeta Siterja-Jupa postavili za glavnega direktorja za steklo s 1. januarjem 1946 v Beogradu. To je takrat pomenilo, da je bil direktor vseh jugoslovanskih steklarne.

Na takem delovnem mestu pa se Jože ni dobro počutil, saj ni bil vaje pisarniškega dela. Takrat sem Siterja tudi spoznal, saj sem tisti čas delal v steklarni Pančevo, že predviden za delo v Rogaški Slatini... Na njegovo prošnjo ga je Kidrič prestavil v Rogaško Slatino za direktorja 1. aprila 1947,

pred tem pa je to steklarstvo vodil Franc Jugovar kot vodja obrata, saj je bila tisti čas rogaška steklarina obrat steklarne Hrastnik in šele 1. julija 1947 ločila kot samostojna steklarina od steklarne Hrastnik.

V tistih časih so bile kadrovske razmere zelo neurejene in Siter je moral kmalu, povsem po nepotrebnem in neupravičeno, kmalu zapustiti našo steklarino. Že 15. septembra 1948 je moral z družino v novo zgrajeno steklarino Kristal v Samoboru, kjer je delal kot mojster in predvsem vzgajal mlad steklarski naraščaj. Iz Samobora pa se je pozneje preselil v Skopje in delal v tamkajšnji steklarni ter doživel največje uspehe ter bil med najbolj za-

služnimi za vzgojo strokovnih kadrov. S tem si je Jože pridobil izredno veliko prijateljev.

Drugi dan po skopskem potresu leta 1964 sem bil v glavnem mestu Makedonije in uspel nekako prepričati Siterja, da se je s soprogo vrnil v Rogaško Slatino, saj je bila skopska steklarina porušena. Pri nas v Rogški je delal kot mojster in kljub že starejšim letom pokazal, da je res dober steklar. Toda dolgo ni zdržal. Čim so v Skopju popravili v potresu uničeno talilno peč, se je vrnil ter delal tam vse do upokojitve. Šele potem se je s soprogo Olgo vrnil v Slovenijo in se naselil v Titovem Velenju. Kot upokojenec je zelo rad prihajal ob prazniku republike na

naše proslave. Vedno je prišel že dan prej, da je lahko opazoval steklarje pri delu...

Ko je huda bolezen načela Jožetovo zdravje, smo ga maja letos obiskali. Zelo vesel je bil obiska steklarjev Burša in Srbčiča. Zaupal mi je željo, da bi zelo rad prišel na letošnjo proslavo ob dnevu republike in na otvoritev novega dela naše steklarne. Kruta usoda pa je hotela drugače... Jožetu ni bilo več dano, da bi prišel še enkrat med nas. Umrli je prav tisti dan, ko smo v Rogški slavili steklarji svojo veliko delovno zmago. Bilo je to 23. novembra 1985!

Slava Jožetovemu spominu!
VOJO DJINOVSKE

Upokojili so se...

Franc Cvetko

V letošnjem novembru se je redno upokojil vzdrževalec Franc Cvetko iz tozda Servisne dejavnosti.

Franc se je rodil leta 1925 na Topolah... Njegov oče je bil kovač in imel svojo kovačnico, zato sta šla tudi oba sinova po njegovi poti ter se zaposlila pri očetu. Pri očetu je Franc delal do leta 1953, takrat pa je oče opustil obrt, zato se je Franc zaposlil kot kurjač kotlov v Zdravilišču. Med kurjaškim poklicem je končal ključavničarsko šolo. Potem ga je pot pripeljala v Steklarno in se zaposlil kot vzdrževalec, to delo je opravljal potem do upokojitve.

Sodelavci smo Franca Cvetka poznali kot vestnega delavca, ki je začel delo že ob štirih zjutraj, še prej pa je moral prepešati po štiri kilometre poti - od doma do službe.

Sedaj živi Franc Cvetko na svoji kmetiji s sinom... Želimo mu, da bi še dolga leta užival sadove svojega dela, da bi bil zdrav in srečen v krogu svojih domačih. Veseli ga bomo, kadarkoli nas bo obiskal!

SODELAVCI

Alojz Žerak

Ni dolgo tega, odkar se je redno upokojil naš dolgoletni sodelavec Alojz Žerak, mizar iz tozda Servisne dejavnosti...

Alojz se je rodil leta 1929 na Topolah. Po končani osnovni šoli se je kot štiri- najstletni deček šel učiti mizararskega poklica.

Njegova prva zaposlitev je bila v Mizararskem podjetju, ki pa je leta 1948 propadlo. Zato si je moral Alojz poiskati delo drugje in izbral je steklarstvo »Boris Kidrič«. Zaposlil se je kot vrbavalec zamaškov, kar je delal sedem let, potem pa je bil zaradi bolezni premeščen na delovno mesto mizarja, kar je delal vse do svoje redne upokojitve.

Delavci Steklarne, posebej pa njegovi najožji sodelavci iz tozda Servisne dejavnosti, želimo Alojzu, da bi še dolgo užival zasluženi pokoj in da bi nas še večkrat obiskal!

SODELAVCI

Branko Hrepevnik

Ni dolgo tega, odkar se je redno upokojil še eden izmed sodelavcev v tozdu Osnovna izdelava. To je mojster Branko Hrepevnik!

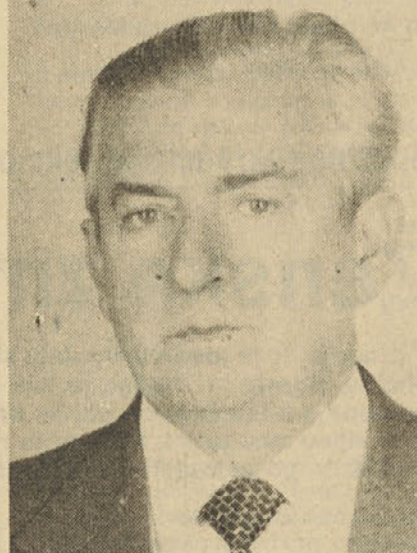
Delo v naši steklarni je Branko dobil leta 1951, ko je bil komaj štirinajst let star. Čeprav je kaj hitro spoznal, kako naporno in zahtevno je steklarsko delo, zaradi takratnih razmer drugega dela ni mogel izbrati... Začel je najprej kot stiskalec in odnašalec pri peči. Želja po večjem kosu kruha pa ga je gnala naprej, zato je hitro napredoval v krogličarja, nekaj let pozneje pa še v pomočnika.

Svoje delo je Branko opravljal marljivo in vestno. In kmalu je uresničil še eno željo - postati mojster brigadir. To delo je opravljal vse do nedavne upokojitve...

Vzdrževalec v tozdu Servisne dejavnosti Franc Cvetko se je pred nedavnim upokojil...

Upokojil se je tudi mizar Alojz Žerak iz tozda Servisne dejavnosti

Sodelavec Branko je bil vselej dobro razpoložen, vesel, zato je imel vedno veliko prijateljev. Rad je pomagal sodelavcem in veliko mladih sodelavcev je pomagal izučiti se »glazarskega« polklica.

Branko Hrepevnik je bil disciplini-

ran in delaven. Ne samo v steklarni, temveč tudi doma. Sicer si ne bi zgradil lepega doma, kjer bo s svojo družino užival sadove svojega trdnega dela.

Nekdanji Brankovi sodelavci, zlasti brigada Gotlin, želimo upokojencu

Hrepevniku še mnogo let življenja, da bi še naprej ostal trdnega zdravja in da bi nas še prihajal obiskovat, saj so yrat steklarne še vedno odprta ne le zanj ampak za vse že upokojene sodelavce – steklarje!

F. ŽUPANIČ

Invalidi Steklarne na Brionih in na obisku pri obolelih sodelavcih

Obakrat je bilo lepo...

Že dolgo je aktiv invalidov Steklarne načrtoval izlet na Brione, vendar denarne razmere tega niso dovoljevale, saj tak izlet veliko stane. Letos pa nam je s pomočjo našega kolektiva, saj so nam delegati v delavskem svetu odobrili steklo za srečolov, ta želja le uresničila... Smo pa tudi obiskali sodelavce invalide, ki so zboleli.

Obiska steklarne v Pulju

Ker je bil izlet na Brione dvodneven, so ga naši invalidi izrabili še za ogled Pulja, njene znamenite arene, ter za ogled tamkajšnje steklarne, kjer so nas sprejeli izredno prisrčno.

Puljski steklarji so bili zelo veseli. Razkazali so nam svojo proizvodnjo, pri čemer smo ugotovili, da so tudi v Pulju dobri »glazarji«, saj izredno obvladujejo velike količine steklene mase, obenem pa poudarili, da bi moralo biti takih obiskov še več. Še bi radi ostali med steklarji, vendar čas ni dopuščal kaj več, saj se je mudilo naprej na Brione. Srečali pa smo se z nekaterimi med njimi ponovno zvečer v hotelu, saj živi v Pulju veliko delavcev, ki so končali Steklarsko šolo v Rogaški Slatini, tako da je bilo to tudi srečanje nekdanjih sošolcev, prijateljev, ki se niso videli več kot petindvajset let... In spet so poudarjali, kako prijetno so presenečeni ter veseli, da jih je obiskala skupina steklarjev.

In še obisk obolelih steklarjev!

Aktiv invalidov se je tudi odločil, da

bo obiskoval sodelavce – invalide, ki so na zdravljenju ali že daljši čas v bolnišnem staležu.

Obiskali smo, skupaj s predstavniki sindikata, vse obolele sodelavce v bolnišnici v Celju, v Vojniku ter v Topolšici. Večina obiskanih je bila prav presenečena in mnogi med njimi niso našli besed, kako bi se zahvalili tovari-

šem in sodelavcem za pozornost. Še zlasti je bil vesel Pavle, ki se po težki operaciji zdravi v Topolšici. Zatrdil je, da se mu je počutje bistveno izboljšalo.

In ko smo obiskovalci med povratkom ob kavici urejali vtise, smo si bili enotni v oceni, da bi morali naše obolele sodelavce pogostejše obiskovati in jim tudi tako dokazovati, da kolektiv steklarjev misli nanje in še vedno računa na njihovo sodelovanje, kajti niso še – odpisani!

STIPE PEŠIČ

Skupinski posnetek z izleta invalidov na Brione

Športno-rekreacijska tekmovanja

Ženske zmagujejo

V drugem, to je jesenskem delu sindikalnih delavskih športnih iger občine Šmarje pri Jelšah je bilo več tekmovanj. Zelo uspešno so nastopale naše ženske, saj so na košarkarskem turnirju v Šmarju zanesljivo zmagale v košarki in rokometu, medtem ko so kegljači Steklarne po petnajstih letih spet doživeli poraz z moštvom Jelše.

V košarki so naša dekleta zmagala zanesljivo, predvsem pa po zaslugi od-

lične Čepelnikove, ki sicer redno igra košarko... Najzanimivejša je bila tek-

ma naših z igralkami moštva skupščine občine Šmarje, ko zmagovalac ni bil poznan do zadnjega trenutka srečanja.

Podobno je bilo tudi v rokometu! Najtežja in hkrati najzanimivejša je bila tekma naših deklet z igralkami skupščine občine Šmarje. Toda po za-

slugi zelo dobre steklarke Jasne so naše vendarle zmagale.

Začela se je tudi kegljaška sezona, toda začetek za naše kegljače ni bil uspešen, saj so doživeli poraz z moštvom Jelše, kar se ni zgodilo že petnajst let. Naši srečanja očitno niso vzele zares in je poraz posledica takšnega

odnosa do treningov in tekmovanja.

Nasploh imamo s kegljači probleme, saj bi se ti radi vključili v občinsko kegljaško ligo. Ker pa smo se v Steklarni odločili, da bomo razvijali le rekreacijski tip tekmovanja in to v delavskih športnih igrah, prihaja med nekaterimi kegljači in člani komisije za šport in rekreacijo do nesoglasij.

Zato je treba ponovno poudariti, da je namen športno-rekreacijske dejavnosti, doseči čim številčnejše udeleževanje delavcev v raznih športnih zvrsteh, ne pa razvijati tekmovalni šport!

STIPE PEŠIČ

Nogomet

Pionirji NK Steklar občinski prvaki

Pionirji NK Steklar so postali občinski prvaki, saj so zmagali petkrat in enkrat iztržili remi... Pokazalo se je, kako prav je bilo, da smo pred leti ustanovili v Rogaški Slatini nogometni center in mu naložili skrb za vzgojo nogometnega naraščaja in organiziranje ustreznih tekmovanj.

Strokovni delavci nogometnega centra imajo nalogo, odkrivati talentirane mlade igralce in jih usmerjati v višje selekcije. Strokovno vodstvo skrbi za slehernega pionirja posebej, spremlja tudi njegov učni uspeh ter skrbi, da treningi dvakrat tedensko niso nikakršna ovira, da se naraščajniki ne bi mogli dobro učiti... Zadovoljni so tudi starši, saj se njihovi otroci organizirano udeležujejo v nogometu. In pravijo, da tajno vedo, kje so njihovi nadobudneži, kaj delajo v prostem času.

Nogometni center organizira za pionirje tudi občinsko nogometno ligo. V njej sodelujejo pionirska moštva NK Odred Kozje, NK Partizan Šmarje pri Jelšah, osnovne šole Edvarda Kardelja Rogatec in NK Steklar Rogaška Slatina. Ustanovitev te lige so ugodno ocenili nogometni strokovnjaki, zanimanje zanje pa potrjujejo tudi starši nastopajočih. Zlasti je veliko zanimanje med delavci naše steklarne. Prav gotovo utegne prenekateri pionir ob dobrem strokovnem delu, hkrati z marljivim delom v šoli, napredovati ter po-

stati eden med nosilci nogometne igre v prvem moštvu NK Steklar že čez pet let ali nekaj več!

Nogometni center organizira za pionirje tudi občinsko nogometno ligo. V njej sodelujejo pionirska moštva NK Odred Kozje, NK Partizan Šmarje pri Jelšah, osnovne šole Edvarda Kardelja Rogatec in NK Steklar Rogaška Slatina. Ustanovitev te lige so ugodno ocenili nogometni strokovnjaki, zanimanje zanje pa potrjujejo tudi starši nastopajočih. Zlasti je veliko zanimanje med delavci naše steklarne. Prav gotovo utegne prenekateri pionir ob dobrem strokovnem delu, hkrati z marljivim delom v šoli, napredovati ter postati eden med nosilci nogometne igre v prvem moštvu NK Steklar že čez pet let ali nekaj več!

V letošnjem septembru so pionirji NK Steklar organizirali izlet v Bjelovar in odigrali s tamkajšnjimi pionirji povratno prijateljsko tekmo, v kateri so zmagali s 3:2. S tem so se Bjelovarčanom oddolžili za poraz 1:4 letos poleti, ko so bili bjelovarski pionirji v Rogaški na pripravih.

In kakšne rezultate so dosegli pionirji NK Steklar v občinski pionirski ligi? Zabeležili so pet zmag in iztržili en remi. Premagali so NK Odred Kozje z 2:1, in drugič igrali z njim 1:1, premagali so NK Partizan s 3:0 in z 8:1 ter premagali OŠ Rogatec z 9:1 in 3:0.

Tekmovalna razpredelnica je torej naslednja:

1. NK Steklar	26: 4	11 točk
2. NK Odred	13: 8	6 točk
3. OŠ Rogatec	18:23	6 točk
4. NK Partizan	11:33	0 točk

Strokovno vodstvo centra in NK Steklar se zahvaljuje staršem za razumevanje, hkrati pa mora pohvaliti najprizadevnejše in najboljše igralce pionirskega moštva NK Steklar: Hajnška, Lešnika, Krumpaka in Skozita!

STIPE PEŠIČ

Zmagovito pionirsko moštvo NK Steklar – ob Pešiču, ki jih vodi, stojijo z leve na desno: D. Pešič, Hajšek, B. Andrič, Andrič, Krupak, D. Krupak, Črnuša, Župančič, Osrečki, Lešnik, Gotlin, Z. Žnidarič in Hernaus.

Nagradna križanka 132

	RIMSKA ŠTEVILKA PET	PRIPO- VEDNA PESNI- TEV	GRŠKO MESTO V TESALIJI	SMUGAR- KA EPPLE	SLOV. SKLADA- TELJ (PAYLE)	PROSTOR ZA NASTOP	DARU- VAR	DRUGI SAMO- GLASNIK	TUJE Ž. IME	REKA NA POLJ- SKEM	NADALJE- VANJE GESLA
	SLOVE- SEN							EDNINA (KRATICA)			
	OBHOD							GORA V JULIJAH			
	POSREDNIK V ELEKTROTEHNIKI							ŽENSKO OBLAČILO V INDIJI			
	BOKSAR PARIOV							DRŽAVNI PRORACUN			
	STOLP OB DŽAMIJI								MEDMET		
	MOZOLJA- VOST								KUTINA		
ZADNJA ČRKA	GLASBILLO (POKON- ČEN KLAVIR)	IVORVE- KI PESNIK STAR SLOVAN				ATLETSKA DISCIPLI- NA GLASBENA OZNAKA				URAN PETA ČRKA GRŠKE ABECED	
LUNINO ŠTEVILO				TEK, SLAST	MESTO V FRANCIJI PRINCIP						
ŠVEDSKI NARAVO- SLOVEC (CARL)				ŽENSKO IME					POŠTNI PREDAL		
				ORANJE					MESTO VIDEM		
SKUPINA PTIC				DELO TESARJEV				BOLGAR. MESTO			
				REKA V J. AFRIKI				BEIGIJSKI SLIKAR			
ALFRED NOBEL		NOVE- BER	ŽIVAL Z VREČO VPRASAL- NI ZAJNEK						DIHLJAJ		
ŽENSKO IME				REKA V PORTU- GALSKI				MEDNAROD- NA ORGA- NIZACIJA DELA			
								400 m ²			
POZI- TIVNA ELEK- TRODA				IVAN LAPAVNE			MAKE- DONSKI PISA- TELJ				
				EAST							
NADAL- JEVANJE GESLA						ZRNAT, ZHRZEL SNEG					NOVO- LETNA KRIŽAN- KA

Med reševalce novoletne nagradne križanke št. 132 bomo z žrebom razdelili za 750 dinarjev nagrad in sicer prvo nagrado 300 dinarjev, drugo nagrado 250 dinarjev in tretjo nagrado 200 dinarjev. Prosimo vse reševalce, naj vsakdo odda le po eno rešitev!

Pravilne rešite nagradne križanke lahko pošljete na naslov našega uredništva: »Steklar«, Steklarna Boris Kidrič, 63250 Rogaška Slatina, Ulica talcev 1 ali pa jih oddajte v skrinjico za časopis »Steklar« pri vhodu v steklarno. Pri tem pa ne pozabite pripisati na ovojnicu z rešitvijo križanke: ZA NAGRADNO KRIŽANKO ŠT. 132!

Žreb je razdelil nagrade za reševalce nagradne križanke št. 131 takole: prvo nagrado 300 dinarjev prejme Manca Čoh, drugo nagrado 250 dinarjev prejme Ida Siter, tretjo nagrado 200 dinarjev pa prejme Slavica Borsič. Nagradjencem čestitamo.

Pravilna rešitev nagradne križanke št. 131 – vodoravno: dialant, pasant, edina, solinar, triko, roparica, riža, maline, EM, olja, padavica, IA, Korotan, Spa, T, bršljan, Talj, Vostok, Joe, AD, Montana, estet, oltar, R, litij, Nao, krapovina, Innsbruck, Akad.

UREDNIŠTVO

Glasilo »Steklar« ureja uredniški odbor: Zvezdana Dangubič, Boris Firer, Anton Jost, Magda Jurjec, Zlatko Novak, Franc Vehovar in Franc Župančič. Predsednik izdajateljskega sveta Alojz Juhart. Predsednik uredniškega odbora Boris Firer. Glavni in odgovorni urednik Franc Vehovar. Tajnica uredništva Vida Juhart – Likovna zasnova in oblikovanje Aljoša Rebolj – Uredništvo »Steklarja«: Steklarna »Boris Kidrič«, 63250 Rogaška Slatina, Ulica talcev 1, telefon (063) 811-611 – Glasilo izdajata steklarna »Boris Kidrič« in Steklarska šola – Rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača – Naklada 2000 izvodov – Tiska ČGP »Delo«, Ljubljana.